# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Y. D.**, zastoupeného JUDr. Karlem Fouskem, advokátem se sídlem Bělá pod Bezdězem, Masarykovo náměstí 83, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9. 3. 2004, č. j. OAM-6820/VL-07-P08-R2-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze, ze dne 22. 6. 2004, č. j. 46 Az 66/2004-22,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 3. 2004, č. j. OAM-6820/VL-07-P08-R2-2001, žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V žalobě proti rozhodnutí žalovaného žalobce uvedl, že při přepisu jeho tvrzení z pohovoru došlo k formulačním rozdílům. Dodal, že se hlásí a patří ke skupině tzv. „Volyňských Čechů“, což je patrno i z jeho jména. Část této komunity se již v minulosti vrátila do Čech. Jejich životní a pracovní podmínky nejsou na Ukrajině nejlepší. Požádal o přehodnocení případu.

Krajský soud rozsudkem ze dne 22. 6. 2004 žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost založenou na důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Uvedl, že správní orgán při zjišťování skutkové podstaty porušil zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost rozhodnutí, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Žalovaný při prováděném dokazování důsledně nepostupoval se zřetelem na význam § 3 odst. 4 a § 32 odst. 1 správního řádu. Soud

vzal nesprávně za dostačující, že žalovaný své rozhodnutí opřel pouze o důkazy vypovídající o obecné situaci na Ukrajině, jako jsou informace ze zpráv Ministerstva zahraničí USA, Ministerstva vnitra Velké Británie, Ministerstva zahraničních věcí ČR a z databáze ČTK, které ale nemají přímý vztah ke zjištění žalobcovy osobní situace, relevantní pro udělení azylu, a netýkají se období, kdy Ukrajinu opustil. Azylové právo přitom vychází z principu individuálního posouzení případu. Žalovaný tak nezjistil spolehlivě stav věci, provedený způsob dokazování nesplňoval zákonem kladené požadavky. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Požádal též o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost je nepřípustná.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. S výjimkami stanovenými soudním řádem správním je tato stížnost přípustná proti každému takovému rozhodnutí. Jednu ze zmiňovaných výjimek obsahuje i § 104 odst. 4 s. ř. s., který stanoví, že nepřípustná je kasační stížnost, která se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V daném případě stěžovatel v kasační stížnosti tvrdil, že správní řízení bylo stiženo vadami, neboť žalovaný porušil ustanovení správního řádu upravující zjišťování skutečného stavu věci - zabýval se totiž pouze obecnou situací na Ukrajině, navíc vycházel z informací a zpráv, které se přímo věcně ani časově nevztahovaly ke stěžovateli. V žalobě však takovou námitku neuplatnil. Vnesl tak do kasačního řízení výlučně nové právní důvody, o nichž se v řízení před krajským soudem nezmínil, i když tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). V jeho žalobě, jak plyne ze soudního spisu, chybí jakékoliv konkrétní právní výtky týkající se vad řízení při zjišťování skutkového stavu: její obsah je tvořen toliko obecným tvrzením o formulačních nepřesnostech při přepisu pohovoru a dále zdůrazněním stěžovatelovy příslušnosti k tzv. „Volyňským Čechům“ s poukazem na jejich složité životní a pracovní podmínky. Své právní výtky proti zjištěnému skutkovému stavu či způsobu jeho zjišťování mohl stěžovatel konkretizovat již v žalobě, neboť se týkají postupu správního orgánu v řízení; učinil tak však až v kasační stížnosti.

V kasační stížnosti tedy byly obsaženy toliko nové právní důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Nejvyšší správní soud se stížními námitkami z tohoto důvodu věcně nezabýval a kasační stížnost pro nepřípustnost odmítl podle § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu